

Věrná

STRÁŽ

Týdeník Svazu Čechů z Volyně

Ročník II. — Číslo 11.

V Zateci dne 21. března 1947.

Cena 2 Kčs

Josef Foitik:

Nad několika dopisy

Mám před sebou několik dopisů. Dopisů malých, stručných, psaných dětskou ručkou, která na okraje papíru nakreslila prostické ornamenty nebo květinu. Je zřejmé, že malý pisatel či pisatelka chtěli udělat tomu, komu byl dopis adresován — českému bojovníku z Volyně — radost a zpříjemnit mu jeho pobyt na frontě. Ale nejen to: Ty dopisy měly mu také dodat odvahu. Posuďte sami. První dopis: „Vojinům, kteří válčí za samostatnost, přeje mnoho štěstí, zdaru a mnoho úspěchů žákyně VII. třídy české školy v Lucku A. A.-vá.“

Druhý dopis:

„Nazdar drahý český vojine!
My žáci české školy v Lucku na Volyni posíláme Vám náš upřímný pozdrav z domova. Přejeme Vám k svátku Rudé armády 23. II. mnoho zdaru, úspěchů a vítězství nad fašisty, vrahy slovanských národů. Děkujeme Vám za Vaše oběti pro nás. Na brzkou shledanou v Praze! Žákyně VII. tř. české školy v Lucku M. R.-ová.“

Tak psaly naše děti z Volyně nám, vojákům na frontě. Co z těch dopisů sálá lásky k čs. armádě, k vlasti a národu! Ty děti si byly vědomy toho, že budou obětí, ale nenaříkaly, nýbrž děkovaly za ně, neboť věděly, že bez obětí nebude možno zbavit svět hrůzy, jejíž svědkem byly české děti při vyvraždění Českého Malína, Sergejevky a řady ukrajinských obcí po celé Volyni.

Od doby, kdy byly tyto dopisy napsány, se mnoho změnilo. Válka se ukončila vítězstvím práva a spravedlnosti, Československo máme zase svobodným státem a my, Češi z Volyně, vracíme se po osmdesátiletém pobytu v cizině do vlasti otců. Od té doby však také na bývalých bojištích již dávno setlela těla mnohých tatinků, jejichž děti psaly tak nadšené dopisy na frontu. A ty děti se dnes vrací se svými maminkami samy. Viděl jsem ten návrat na nádraží a bylo mi smutno, velice smutno. Zatím, co žijící tatínkové vítali své drahé z Volyně, osiřelé děti smutně vyhlíželi z vagonů a matka nad nimi slzela. Nikdo je neuvítal, nikdo nepodal ruku, nevzal do teplého bytu...

Zatec vítá stále nové transporty volyňských Čechů

J. Záhorský.

Nejkrásnější jaro

Přichází jaro — nejkrásnější z jar — slyšíš tu píseň v polích, po lese? To všechno drahé, co nám osud vzal, letošní jaro v dar nám přinese.

V tvé duši dlouho studil zimy chlad, tys opuštěn byl, zrazen, oklamán, tvé oči dávno přestaly se smát, vždyť světem šel jsi stále sám a sám.

Pro tebe nebylo víc jara. krás, jen odříkání, smutek pro tě zbyl, že štěstí vrátí se ti jednou zas, v to už jsi často ani nevěřil.

A přišlo jaro — nejkrásnější z jar, s jásetem ptactva, s květy na strání... a tobě dalo nejkrásnější dar: s rodinou milovanou shledání.

Navštívil jsem v těchto dnech jednu takovouto osiřelou rodinu v obci, kde byla osídlena. Bydlí v jediné obyvatelné světničce velice zpustlého domku, v němž jsou vylámaný dveře, rozbitá okna a zčernalé stěny. Ve chlévě stojí jediná hubená kravka, kterou si rodina přivezla z Volyně. Kromě toho nic, ani kůň, ani jakýkoliv zemědělský inventář.

Chápeme, že při stávajících poměrech nebylo možno pro osiřelé rodiny zachovati nic lepšího, ale dove-

deme pochopiti tu situaci, v jaké se podobná rodina nachází? A dovedeme také poskytnouti vhodnou pomoc, abychom na ústech těch dětí, které děkovaly za oběti vojákům, vykouzlili úsměv a abychom osušili slzy v očích ženy — matky, která zde stojí bezradná s hromádkou malé drobtiny?

Tady je vhodná příležitost pro celou českou veřejnost, aby prokázala svoji lásku k bližnímu nejen slovy, ale také činem.

Relace ze sjezdu zahraničních vojáků II. odboje v Praze

Jiří Rébl-Volyňský

V historických výročních dnech bitev u Zborova a Sokolova konala se v Praze konference delegátů sdružení zahr. vojáků II. odboje při Čs. obci legionářské v Praze.

Konference se zúčastnili četní delegáti II. odboje ze všech končin republiky. Předseda obce legionářské uvítal hosty a vyzval přítomné k uctění památek padlých povstáním.

Mistopředseda ČSOL poslanec Holub ve svém krásném, ideovém referátě zdůraznil naprostou jednotu domácího i zahraničního odboje v Čechách i na Slovensku, neb všichni jsme členy hnutí ideového, demokratického a lidového. Všichni si musíme být toho vědomi a proto v tomto hnutí musíme svorně pokračovat, nesmíme se zastavit, nesmíme přestat bojovat. Naši ideí musí i nadále zůstat — bdělost a pohotovost v boji za svobodu. Dále zdůraznil naprostě kladný poměr bojovníků k naší dvouletce.

Tajemník ČSOL br. Polák poukázal na to, že obec legionářská by mnohem více mohla vykonat pro celek, kdyby celek měl o vlastní věc větší zájem. Chyba spočívá v prvé řadě v tom, že jen polovina všech příslušníků zahr. armády je organizačně podchycena v Čs. obci legionářské a že mnozí z bratří, jež dosáhli vysokého postavení a dobře se jim vede, zapomněli na méně šťastné bratry spolubojovníky.

Vyzýval bratry z II. odboje, aby byli činnými ve svých jednotách, neb kdo není činný, nemá vliv na své okolí a ani si ho nezaslouží. Práví bojovníci se nesmí nechat svěst nikým a ničím, musí být jednotní v boji i v myšlení za svobodu a šťastnou budoucnost své vlasti.

Br. Dostál ve svém referátě o činnosti organizační rovněž zdůraznil, že musíme umět rozvinout činnost v hnutí našeho odboje legionářského, pak budeme mít vliv ve státě a v životě veřejném. Zhodnotil účast volyňských Čechů v boji a vyslovil naději, že obec legionářská vyroste, až pomine jejich svízelné postavení příjezdem rodin z Volyně.

Br. Polák ve svém sociálním odboru shrnul boj o zaměstnání a osídlování zahraničních vojáků, který je však neutěšený, jelikož výsady a práva vojáků, poskytnuté zákonem č. 255, jsou všemožně obcházeny některými vládními orgány, které brzdí celou tuto věc.

Br. pplk. Raicin ve svém velmi zajímavém projevu poukázal na naprostou ignoraci zahraničních důstojníků v armádě. Z 1.300 aktivujících důstojníků zůstává dnes v armádě pouze 870 osob. Příčin tohoto podivného zjevu je několik, a to — stále odtahování v zařazování důstojníků do aktivity, pak komplex platový a povyšovací v hodnostech. Jsou prý případy, kdy kapitán, který byl velitelem praporu na frontě, byl nyní „povýšen“

na velitele roty a později v důsledku renomisace na velitele čety. Toto jednání uznává jako krajně nespravedlivé a urážející zasloužilé a osvědčené bojovníky. Vyzývá k okamžitému skoncování s touto tahanicí, k vybojování přednostního práva pro důstojníky z fronty, jelikož voják musí být hodnocen podle zásluh a zkušenosti z bojů, nikoliv však podle počtu prošoupaných kalhot v armádě doma.

Poukázal rovněž na důležitost další očisty v armádě, jelikož dosud na důležitých místech v armádě je mnoho lidí, kteří spolupracovali s našimi nepřáteli za okupace a mnoho těch, kteří v květnu 1945 se chovali k nám podlízavě, nyní však vystrkují rohy, kterými bodají své osvoboditele.

My bojovníci, když jsme byli nejhodnotnějšími ve chvíli bytí nebo nebytí naší vlasti, si zaslouhujeme spravedlivé hodnocení teď, v míru, neb my máme největší právo mluvit do věci, kterým nejlíp rozumíme, zvláště, jedná-li se o lidovou armádu, která jest zárukou naší budoucnosti. My, protože jsme disciplinovaní, nejsme a nesmíme být s očistou v armádě spokojeni a žádáme, aby byla provedena do důsledku.

Sjezd zahraničních vojáků poctil svou návštěvou též ministr zásobování br. Majer. Svůj projev začal slovy:

Uvítání volyňských Čechů v Branišovicích

Místní národní výbor v obci Branišovice, okres Mikulov, uspořádal spolu s místní posádkou SNB slavnostní uvítání volyňských Čechů. Ve vyzdobeném sále obecné školy shromáždili se za krásného nedělního odpoledne 2. března všichni občané a žáci místní školy.

Předseda MNV uvítal krajanů z Volyně a přál jim v novém domově mnoho zdarů.

Druhým řečníkem byl vrchní strážmistr SNB, jenž ve své řeči zdůraznil, proč musili naši lidé do ciziny. Byla to známá německá rozpínavost, jejímž hlavním účelem bylo zotročit náš národ. Návrat volyňských Čechů do vlasti znamená historickou spravedlnost dějin, jíž mají být odčiněny a napraveny chyby Přemyslovců a osudná bitva na Bílé hoře. Ke konci přečetl úryvek z řeči ministra národní obrany arm. gen. L. Svobody a provolání slávy vládě republiky Československé a Sovětského Svazu svůj projev ukončil.

Volyňské krajanů uvítal též katolický farář místní duchovní správy. Za srdečné přijetí a uvítání poděkoval pořadatelům tohoto podniku br. Kalíš, jenž požádal přítomného br. Vl. Hyblera, aby jménem Volyňských promluvil několik slov.

Br. Hybler ve své řeči probral stručně dějiny emigrace Čechů do ciziny a život české menšiny na Volyni. Potom vyzval přítomné, aby mi-

„Nepřišel jsem mezi vás jako ministr, nýbrž jako jeden z vás, který zná všechny vaše bolesti a stejně s vámi cítí a přemýšlí nad zlepšením vašeho postavení.“ Zdůraznil pak, že ve vlasti nás musí spojuvat jedna společná idea, která nás vedla v boji za osvobození, a ta nás musí spojuvat i nadále a ji musíme zůstat věrni. Mezi akcí vedenou v zahraničí a mezi akcí vedenou doma není rozdíl, byl to jeden společný boj národa za svoji vlast. Konečný zápas ještě vybojován není, zápas trvá dále a to — o nového člověka, o udržení svobody, demokracie a o trvalé zabezpečení našeho státu. Problém německví není také dosud vyřešen a toto nás zavazuje k tomu, abychom šli společně a svorně v národní frontě. V závěru své řeči přál, aby společné ideje zvítězily v nás a u nás, jako zvítězily naše společné ideje u zahraničních vojáků na frontě.

Dále následovaly projevy a přání delegátů různých jednot obci legionářské z Čech, Moravy i Slovenska, ke kterým podal výstižné odpovědi, pokyny a rady br. poslanec plk. Winterstein a br. předseda ČSOL.

Sjezd byl ukončen k večeru a všichni delegáti se rozjeli do svých domovů, aby informovali své bratry v jednotách o tom, co viděli a slyšeli v Praze.

nutovým tichem uctili památku padlých krajanů za svobodu vlasti. Repatriantům z Volyně kladl na srdce, aby poctivou prací a snášenlivostí snažili se vytvořit šťastný domov pro sebe i budoucí pokolení. Nakonec odpověděl na tak častou otázku, proč chceme opustit Sovětský svaz: „Proto, že jsme zůstali věrni vlasti a národu více než tři čtvrti století a za tuto dobu dali své vlasti bohatou daň krve v obou světových válkách. Protože nechceme, aby v českém pohraničí narodil se znovu nějaký Henlein, podporovaný kolaboranty a zrádci z řad vlastního národa, ale protože chceme, aby od Aše až po moravskou bránu, od Domažlic až na Znojensko žil statečný národ „Psohlavců“ — věrná vlasti stráž.“

Slavnost ukončil předseda MNV poděkováním přítomným za hojnou účast a přáním volyňským krajanům, aby se jim v novém domově líbilo. —

Děkujeme touto cestou pořadatelstvu za krásné přijetí našich krajanů a přejeme všem občanům Branišovic mnoho zdarů v jejich budovatelském a národním díle.

V. H.

Hledáme Vladimíra Luckého, nar. 2. VI. 1923 v Sofijovce. Posledně byl viděn v Kolině nad Rýnem v okup. pásmu americkém. O zprávu prosí rodiče. Adresa: Ant. Lucký, Vroutek č. 4, p. loco, u Podbořan.

Kampeličky a naši Volyňští . . .

Nadcházející příchod rodinných příslušníků z Volyně vítají i naše peněžní ústavy „Kampeličky“ a přejí těmto novým spoluobčanům, aby se jim u nás líbilo, aby byli šťastni v novém prostředí našeho pohraničí.

Rádi konstatujeme, že naši Volyňští zajímají se stále více o činnost Kampeliček, které jsou spolehlivým barometrem konsolidujících se poměrů na vesnici. Každá obec, která má dobře vedenou kampeličku, jest zpravidla obcí spořádanou jak po stránce finanční tak i hospodářské, neboť se zde opravdu rozumně plánuje a podniká. Vždyť členové Kampeličky svými vklady dávají tomuto peněžnímu ústavu do správy spůj peněžní majetek, kterého jest použito — ovšem vždy s nejvyšší mírou obezřetnosti — na poskytování úvěru členům — zemědělcům, obcím, hasičským sborům, vodním a strojním družstvům atd. Vracejí se

tudíž zemědělské peníze opět venkovu za výhodných podmínek a bez značnějších risik.

Kampelička opírá se o své členstvo, které si volí na valné hromadě správní orgány, kterými jsou představenstvo a dozorčí rada. Představenstvo zastupuje Kampeličku vůči úřadům, právoplatně za Kampeličku podpisuje, členové představenstva střídavě zúčastňují se úřadování, při čemž kontrolují činnost pokladníka, kontrolují pokladní hotovosti, poskytují zápůjčky, přijímají nové členy. Dozorčí rada dohlíží na účetní zápisy, spolurozhoduje při úvěrové činnosti a dozírá vůbec na správný chod Kampeličky.

Důvěra členů v Kampeličku je vůbec základním pilířem, na kterém lze budovati a rozvinouti úspěšnou činnost Kampeliček. Jest si jen přáti, aby naši volyňští krajané přicházeli s důvěrou do těchto lidových peněžních ústavů,

vstupovali za členy, přijímali funkce do představenstva a dozorčí rady a taktó se prakticky zapojili do činnosti ústavů, které již tolik vykonaly a ještě vykonají ve prospěch našeho venkova.

Naše kampeličky proplácejí zemědělcům také mléko, obilí, dobytek, což jest velká služba venkovu, zvláště v nynějších dobách, kdy náš zemědělec v důsledku nedostatku pracovních sil jest tak silně časově zaneprázdněn.

Načrtli jsme jen zhruba rámeč činnosti Kampeliček, bližší informace o nich budeme podávati na členských schůzích.

Těšíme se na radostnou spolupráci, která nebude již zkalována našimi starostmi o vaše drahé, které s vámi v nejbližších dnech uvítáme, jakožto další kladný a čínorodý přírůstek osídlenců našeho pohraničí.

Janoušek.

Reemigranti na severní Moravě sněmovali

Na Zábřezsku a Šumpersku usadili se vedle jednotlivců z různých zemí příslušníci dvou našich zahraničních větví: volyňské a polské.

Již po první světové válce (t. j. 1924) přistěhovali se potomci českých exulantů z XVIII. století do Zábřehu Vikýřovic a po květnovém převratě přijeli za nimi další příbuzní a známí, takže dnes žijí reemigranti z Polska roztroušeni po celém okolí. Ve Frankštatě zase dostali zemědělské usedlosti volyňští Čechové, kteří bojovali v Svobodové armádě. Poněvadž pocházejí většinou z Českého Malína, uvažuje se o tom, zda by se nemohla tato obec přejmenovati na Český Malín.

Po půldruhaletém pobytu ve vlasti uspořádali potomci českých exulantů za účasti krajanů volyňských slavnostní akademii, na kterou přišlo přes tři sta osob z vlastních řad i z ostatní veřejnosti. Známý krajanický pracovník dr. František Karas, odb. rada ministerstva informací promluvil pročitěnými slovy o krajanech i emigrantech a o jejich významu pro náš národ. Takový projev, jako byl jeho, Šumperk patrně ještě neslyšel. Lidé slyšeli, když lčil osudy náboženských i hospodář-

ských vystěhovalců. Ukázal na zásluhy zahraničních krajanů a především volyňských Čechů o naši samostatnost a před zastupci jednotlivých úřadů přednesl stížnost reemigrantů. Zdůraznil, že vláda navrátilce podporuje, ale místní úřady jim dělají potíže, ačkoliv již košický program s reemigranty počítá.

Krajan Vintř z Vikýřovic seskupil kolem sebe asi 70 reemigrantů z Polska, sdružených ve třech Sborech českých exulantů (šumperském, vikýřovském a zábřezském) a pěvecký sbor, vytvořený z nich, zapěl s neobyčejnou vroucností několik skladeb náboženského obsahu. Učitelka A. Kupcová, známá ze své činnosti na mateřské škole v Lucku, přednesla Habřinovu báseň „Kralická tiskárna“ a posluchač konservatoře K. Tuček zapěl dva žalmy, kterými hluboce promluvil k srdcím všech.

Dr. Karas prohlédl si druhého dne sběrný tábor pro reemigranty z Volyně a navštívil vechny čelné osobnosti místního i okresního národního výboru v Šumperku, jakož i zástupce politických stran s prosbou, aby naše reemigranty podpořovali.

A. Kupcová.

Jednota ČSOL v Žatci upozorňuje ještě jednou všechny své členy, že valná hromada koná se neodvolatelně tuto neděli, t. j. 23. března (přesně) o 9. hod. v hotelu Stalingrad. Účast všech povinná a nutná. Na této valné hromadě dostanou všichni bratři a sestry, kteří mají zaplacený všechny své členské příspěvky členské legitimace. Upozorňuje se zvláště důrazně, že objednané látky na stejnokroje budou se vydávat jen členům, kteří se budou moci vykázati členskou legitimací a kteří budou míti zaplacený všechny členské příspěvky. Přihlášky na látku na stejnokroje jest možno přimouiti již jen s výhradou, že bude taková opožděná přihláška přijata dodatečně též ústředím ČSOL.

Hejna.

Opětovné upozornění. Příslušníci čs. zahraniční armády ze SSSR, kteří mají své rodinné příslušníky mimo oblast bývalé volyňské gubernie a chtějí, aby

byli reemigrováni do ČSR a dosud nepodali žádost o reemigraci na Svaz Čechů z Volyně, nebo na min. spravedlnosti, necht tak učiní v nejbližší době. Tiskopisy žádostí vyžádejte si u styč. důst. škpt. Kozáka, na min. sociální péče Praha II, Spálená 17, III. posch., nebo ve Svazu Čechů z Volyně v Žatci.

Oznámení. Okresní národní výbor, zásobovací oddělení, získalo svoji intervencí u různých továren textilního zboží textilie všeho druhu. Toto zboží dostane každý reemigrant na poukaz, který obdrží u příslušného místního národního výboru a koupiti si na tento poukaz může zboží u následujících obchodníků: fa Iglar, nám. Edv. Beneše, Žatec, fa Nobilis, Stalinova, Žatec, fa Jiří Vlach, Stalinova tř., Žatec, fa Vojáček, nám. Edv. Beneše, Žatec.

Grmela Václav, Věstec čp. 40 u Jaroměře hledá Josefa Pejznocha z Ivanič u Lucku a Antonína Sotolu z Ozeran.

Dopis volyňským Čechům

Popsané listy v knize Vašeho života se uzavřely; ukončena jedna předlouhá kapitola, jejíž kořeny tkvěly v cizí, vzdálené zemi.

Sudičky, které citlivými prsty zpřádají osudy jednotlivců i celých zemí, přestřihly nit, upředenu na Volyni a posetou radostmi i strastmi, neúnavnou prací a utrpením dlouhých 80 let, a navázaly nit novou, kterou upevnily v srdci rodné země.

Nové, čisté listy v knize dějin leží nyní před Vámi a čekají, co do nich vepíšete. My, kteří Vás máme rádi, víme, že to bude statečná, tvůrčí píseň práce, která bude nejlepším hojivým balsámem na rány, které naše země válkou utrpěla.

„My ze světa chceme přinést do klína máti rodné své ruce plné poznání a síly k práci plodné.“

Tak říká o Vás jedna báseň a my víme, že až obhlédnete zkušenými zraky usedlosti Vám přidělené, budete ihned odhadovati škody a potřebu oprav a učiníte zároveň plány na zvelebení a rozkvět.

Věříme, že Váš vztah k této půdě bude jiný než na Volyni. Až zaboříte po prvé do ní pluh a ta hnědá, česká hlína Vám zavoní do chrůpky, tu poznáte, jak Vaše cévy a Vaše krev s ní srůstají a tuto prolínají, až se stanete jedinou, nedílnou bytostí.

Nyní, kdy se zemědělská otázka na fóru veřejnosti tak často přetřásá, zajisté vezmou rozhodující činitelé ve vládě v úvahu toto horoucí přilnutí zemědělce k vlastní půdě, která se dědí z pokolení na pokolení a nedají se svěsti k změně, které by lásku rolníka k půdě podrývaly, což by bylo jen na úkor prospěchu celého státu.

Přišli jste z daleké Volyně, kam k Vám dosud jen ozvěnou doléhaly zvěsti z rodné země. Žili jste tam — osamělý ostrůvek uprostřed moře, které tak často se vlnilo a bouřilo kolem Vás a jehož vody tak často Vás zalávaly zmrazujícími sprchami.

Jen ve svých srdcích jste hýčkali obraz té sladké, zaslíbené země na západě, kterou jste opřádali luznými barvami a krásou.

„Až budeme opět v Čechách, vše bude dobré“ — tak často jste si říkali a ten den se měl stát mezníkem, dělicím tragiku uplynulých dnů od klidné a šťastné budoucnosti.

Naplnění nedočkavosti i radostí z návratu do vlasti, budete iistě obzvláště citliví na každý, rušivý dojem i skrípající tón, který snad poruší jásavou harmonii Vašich srdcí.

Volynská mládež v Žatci pilně pracuje. Odbor mládeže při Svazu Čechů z Volyně po vzoru SKM nacrteňuje program, se kterým bude objížděti volyňské bratry na Zatecku a Podbořansku, aby je povzbuzoval, vzdělával a také bavil. Přijíme naši mládež hojně z daru. Schůze volyňské mládeže se koná každé pondělí a čtvrtek o 19.

Bude mnohé, co Vás snad rani, zklame, tu však chtěla bych Vám, drazí, říci: Nesmíte se cítiti proto ihned nešťastní, či nespokojeni. Vždyť celý život je upředěn ze šťastných i trpkých dnů. Tak často je k nám tvrdý a hořký a nemazlí se s nikým, na druhé straně skýtá nám však přemíru radosti a uspokojení.

Pro jedno špatné slovo nesmíme zapomínati na deset dobrých a odhazovati předem zbraně, ustrašení neschůdnou a kamenitou cestou, která vede k cíli.

Když před 80 lety přišli Vaši dědové a otcové na Volyn, do země pokryté tehdy nepřehlednými lesy a močály, stali se učitelé tamějších obyvatelů, kteří tam obdělávali půdu a žili neprimitivnějším způsobem. Dokázali brzy, co dovedou pilné a umné české ruce. Výstavně, bílé vesnice, vzkvétající usedlosti, chmelnice, školy a kostely byly toho důkazem.

Nyní se vracíte do Čech, kde osídíte

kraje, nedávno obývané Němci. Tyto kraje jsou v mnoha případech zanedbané, poškozené a volají po pomoci.

Vím, že za několik let okresy Vámi osídlené stanou se kvetoucími zahradami, z jejichž plodů bude mítí užitek celá země.

Jak bohatá a šťastná by byla za několik let naše republika, kdyby každý její občan vždy na svém místě a ve svém oboru přinášel tolik vůle k práci, tolik touhy po zvelebení a pokroku a tolik lásky, jako Vy. K tomu, aby se tak stalo, je zapotřebí mravní obrody nás všech, je zapotřebí rozbití přehrady sobectví a nenávisť, netečnosti a prospěchářství, kterými jsme se opevnili. Je zapotřebí odvrhnouti falešná hesla a jíti za světlými příklady velkých a ušlechtilých synů a dcer národa minulosti i přítomnosti, kteří nás vyvedou jako ta betlémská hvězda ze zmatků poválečných dnů do šťastné a klidné budoucnosti.

22. II. 1947.

Marie Čaplová.

Nekritisuji, jenom vyprávím, jak jsem pomáhala „osídlit pohraničí“

V reemigračním středisku je už nádraží a hlavně, kdo to bude platit. skoro přeplněno. Každý, kdo přijíždí z Volyně, ví, že je v republice Zatecko a chtěl by ovšem zde zůstat. Prakticky je to ale neproveditelné, neboť tento kraj byl už před rokem téměř úplně osídlen.

A když se najde někdo, kdo by chtěl pracovat v továrně, bez ohledu na okres, je ve dvou hodinách co nejpečelevěji vypraven na cestu s několikerym ujištěním: „Jen do Chebu, do Aše, tam vás popadnou oběma rukama. Práce dost a domků také.“ Přání „šťastné cesty“ a už zajíždí solidní auto a odváží reemigranty s růžovými nadějemi na dráhu. Vlaky se zpovídají, ale jsme ozbrojeni trpělivostí. Konečně jedeme do neznáma hledat práci a nový domov a dokonce zadarmo.

Cestou nadšeně obdivujeme krásnou přírodu, která letos vyjimečně ještě dříme pod závějemí sněhu a zbožně šeptáme „Čechy krásné, Čechy mé!“.

Na místo určené jsme přijeli náhodou v noci. Město klidně spalo. Samozřejmě nikdo nebyl o našem příjezdu zpraven, třebaže jsme byli ujištěni, že tam na nás budou čekat atd. Nezbyvalo nic jiného, než zůstat na nádraží do rána.

První naše kroky směřovaly k osídlovací komisi. Tam k nám byli velmi zdvořilí a snažili se nějak pomoci. Nevěděli jenom, kdo má provádět odvoz přistěhovalců a jejich zavazadel

K poledni přeče jenom na vlastní risiko stěží našli auto, které bylo ochotno převézt několik rodin s dětmi do narychlo seřazeného střediska. Bylo postaráno o teplé stravování atd. Ze tam ústřední topení několik prvních dní nekonalo službu, nesmíme odsuzovat, při té „sněhové a uhelné kalamitě“. Každý měl čas vymyslet si nějaký způsob pro zahřátí. My, kteří jsme jednali a hledali, neměli jsme času přemýšlet o tom, proč letos zima trvá tak dlouho.

Že vše nejde tak rychle jak bychom si přáli, nutno omluvit tím, že se o příjezdu volyňských Čechů mluvilo už před rokem a potom to už vypadalo jako pohádka... Ano, věříme. Trvalo to hezký čásek, než se přání a tužby Volyňáků uskutečnily.

Výsledek mého několikadenního jezdění, hledání a mluvení byl — je jsem šťastně držela klíč od bytu a celou haldu nějakých důležitých papírů pro „moje reemigranty“.

A proto, milí volyňští přátelé, s odvahou i dál do pohraničí! První potíže jsou vyřizeny a práce v továrnách a zařízené domky čekají.

Naši dědové šli s odvahou do cizí, neznámé a zalesněné země a nezahynuli. Tož ani my doma, ve vlasti nezahynem. A nezapomeňte, že to bude v historii zaznamenáno. O. Kadavá.

hod. večer v klubovně Kruhu přátel volyňských Čechů, Zatec, Nádražní schody 199.

Chmelaři sněmovali. Chmelařské družstvo konalo dne 16. března t. r. valnou hromadu, která byla obslána 174 delegáty. Do představenstva zvolen byl z Volyňských osvědčený zemědělský pracovník Josef Kazda z Radí-

čevsi. Do dozorců rady František Do- leček, rolník z Velemyševsi, Ing. Václav Stárek ze Žatce. Náhradníkem Václav Zich, rolník z Vyškova. Všichni byli zvoleni dvoutřetinovou většinou.

Volyňští v Praze volyňským reemigračním. Mezi členy SČV odbočky v Praze byla uspořádána sbírka knih,

Co nám píší

Vážení přátelé, podávám Vám tímto stručně informace o situaci v městě Aši a v blízkém okolí, i celkový přehled možností osídlení a existenčních možností:

V městě Aši je možno získati okamžitě 50 až 60 rodinných domků, bytů 300. Během dvou měsíců se připravuje další odsun Němců, který umožní získání dalších několik set bytů a více rodinných domků. Pro živnostníky ještě během měsíce března bude možno získati následující živnosti: 5 pekařských, 2 až 3 cukrářské, 3 řeznické, 1 autodílna a 12 zemědělských usedlostí.

Na venkově je rodinných domků dostatek a 64 zemědělských usedlostí schopných k okamžitému nastěhování.

Kraj je výše položený. Daří se zde veškeré obilí a brambory, ale nejlepší je zde dobytkařství. Je zde mimořádně dobrá kvalita. V zimní době mají všichni možnost i se členy rodiny býti zaměstnání v textilních továrnách, kde jejich děti mohou býti odborně školeny, s počátečním platem od 9.— Kčs za hodinu a možností získati prádlo a látky za výrobní ceny.

V Aši je již přes deset tisíc Čechů a Slováků. Jsou zde školy obecné, měšťanské, podnikové pro mladé zaměstnance v textilu, hudební škola a gymnasium bude otevřeno od 1. září 1947. Pro volyňské Čechy budou v Aši uspořádány přednášky s filmy za účelem seznámení se s krajem a s českým národem. Dále budou zřízeny kursy pro ty, kteří plně neovládají českou řeč.

Redakci Věrné stráže

Před nedávnem přijeli do naší obce tři rodiny reemigrantů z Volyně, dva invalidé, jeden bez obou noh a jeden bez jedné a rodiče po padlém synu. Aby nezatežovali svou přítomností sběrný tábor, přijeli k svým příbuzným, usazeným v naší obci a jsou nyní u nich na bytě

Měl jsem zájem, abych je zde osídlil, jelikož objekty na to jsou, poněvadž to nejsou nároční lidé. Bohužel, nedaří se mi to a to jedině pro jistou nevráživost vůči volyňským Čechům. Obracím se proto na Vás a žádám, abyste do této věci zasáhli.

Vyličuji vám zde celou situaci, abyste podle toho poznali a posoudili stav věci.

V naší obci se koncem ledna t. r. uvolnila usedlost čp. 9, kde je 5 ha půdy. Žádal jsem osídlovací komisi min. zemědělství pro pol. okres Zábřeh, aby tuto usedlost reservovali pro rodinu po padlém. Tam mi sdělili, že oni nyní neosídlují, ale že to dělá min. zemědělství. Bohužel, v polovině února tato osídlovačka tuto usedlost zadala zdejšímu p. správci Mlčochovi, který již má u nás v obci dvě čísla: 15 a 16. Když jsem na osídlovacím zakročil, bylo mi sděleno, že toto udělalo min. zemědělství. Obratem jsem se zase dověděl, že to není pravda, poněvadž min. zemědělství tento případ předalo k rozhodnutí okresní rolnické komisi a tato rozhodla pro výše zmíněného.

Dále byla zde usedlost čp. 23 o výměře 6 ha, která byla reserována pro volyňské v roce 1945.

Město Aš s okresem zařídilo zachytnou stanici, kde volyňští Češi mají možnost prozatímně bydlet a stravovat se několik dní, než si vyberou byt. Současně oznamujeme, že volyňští Češi, kteří zde již bydlí, dostali od sociální péče výpomoc textiliemi, jako ložním a jiným prádlem. Podle možnosti zásob budou zásobeni i další potřební volyňští Češi, neboť se ještě získají nějaké textilie po odsunutých Němcích.

Musím ještě oznámiti, že vedení města a okresu vychází nám dle svých možností ve všech otázkách našeho stálého osídlení vstříc. Zástupci továren a vedení města má zájem, aby do Aše přišlo pokud možno nejvíce volyňských Čechů.

S pozdravem Václav Kolář.
Za kulturní referát města Aše:

V. Andul.

V Běcharech 17. II. 1947.

Redakci „Věrné stráže“ v Zatci.

Pozorně sledujeme Váš časopis a se hřejivými pocity sdílíme radost při vítání našich reemigrantů do vlasti. Z našeho kraje odešlo před časem mnoho krajanů na Volyn, proto při návratu se projevuje i zde upřímný zájem. Lakonické zprávy rozhlasu i v časopisech nemohly uspokojiti celou řadu lidí, kteří s pravým pochopením cítili s osudy našich volyňských hrdinů a jejich rodin. K volyňským Čechům je zde krásný a čistý vztah; vřdýf z mnohých rodin odešli před časem jejich blízcí na Volyn a jen časová vzdálenost a časté otřesy dějinných

událostí je od sebe oddělily. Jiní si zase uchovali krásné vzpomínky z dob první světové války, kdy ke svému překvapení našli v krajanech kousek vzdáleného domova a pomocnou ruku, proto ten přátelský vztah.

Váš časopis tedy nezůstává jen u mne, ale koluje a mluví dále tak krásně a s dosti učiněním, že konečně po dlouhém čekání vrací se domů osvědčená větev, která nezklamala, a těžkou prací se zocelila k největšímu národnímu výkonu v každé době a na každém místě. Imponuje, že se zánícením je čten celý časopis, proto také neunikl v článku V. Širce ze dne 14. II. 1947 „První z volyň“ zájem o návrat rodáka z Kopidlna. Poněvadž nebylo uvedeno jméno toho svého kmeta, žádám Vás, abyste mi vyšetřili jméno tohoto krajana. Byl jsem o to požádán předsedou místní rady osvětové br. Frkalem z Kopidlna, jenž rovněž vděčí této zprávě, aby město Kopidlna mohlo pozvati jej do svého rodiště a přispěti tak ke splnění jeho přání.

Činím tak rád a doufám, že tuto službu mi prokážete.

Přeji Vám, abyste svým časopisem vykonali to největší dílo, abyste po překonání obtíží s dobrým osídlením krajanů navracejících se do vlasti mohli štědře rozdávat úsměvy všem, když tak dlouhým čekáním bylo jich tak málo. S krajanským pozdravem

Josef Kosek,
řídící učitel

v Běcharech, p. Kopidlna.

V roce 1946 byla zadána a nyní ten správce odchází. Jelikož jsme o tuto usedlost měli zájem, osídlovací komise společně s předsedou MNV, který je nám velmi přízniv, tuto usedlost zadala obci. Totéž je s rodinným domkem čp. 54, kde správce odejde v nekratší době. Tato vilka také byla styč. důstojníkem mjr. Schwarzem reserována pro vdovu. Nyní, když se zjistilo, že správce půjde pryč, předseda MNV tuto vilku zajistil pro dětské jesle, ačkoliv jsou zde pro tento účel jiné místnosti.

Dále je zde rodinný domek čp. 43, který MNV obsadil svobodnou ženou, která ze celý rok v nejpilnějších pracích nepomohla nikomu, ačkoliv ji zemědělci žádali a chtěli platit, co si požádá, nešla a žije ze svých prostředků.

Toto jsem vybral případy 100procentně dokazatelné a proto žádám, abyste pokud možno nejdříve tyto věci uvedli do pořádku, aby volyňští reemigranti mohli být osídleni a dostali alespoň část toho, co jim patří a právem náleží a o čem se píše v novinách, že to dostat musí. Ve skutečnosti to ale vypadá jinak a to bolí takového reemigranta a on pomalu lituje svého příjezdu do vlasti.

Jak jsem již uvedl, jsou zde dva rodinné domky a invalida bez noh, ucházející se o některý, byl odbyt a je mu dáván domek rozbitý, kam dovnitř přší, který žádný nechce a který zde jmenují „perníková chaloupka“.

Věřím, že s vaší pomocí toto bude napraveno a spravedlnost zvítězí. — Místní zemědělská komise Podolí u Mohelnice. MojdI.

Různé zprávy

Noviny - České. Podle osidlovacího rozdělovníku byly obci Noviny - České určeny k osídlení tyto čtyři obce: Staňkovice, Tvršice, Selibice a Lišany.

Na Volyni naše obec čítala 102 čísel. Do války jsme měli tyto spolky a korporace: konsumní družstvo nákupní, mlékárenské družstvo, sbor dobrovolných hasičů, ochotnické divadlo, odbočku ČMS a sportovní klub. V obci byla česká škola, knihovna s 500 svazky, hasičská zbrojnice, obchod se smíšeným zbožím, dva hostince a velký sál, mlýn, telefon a silnice, kterou stavěla obec vlastním nákladem.

Do 6s. armády v SSSR vstoupilo 93 mužů a žen, z nichž sedmnácti nebylo dopřáno spatřiti osvobozenou vlast a 11 je invalidů.

V obci Tvršice je nás usídleno 13. I zde — jako jinde — jsme narazili na neporozumění místních občanů, avšak rozumným rozmístováním při osídlování nebyl žádný z těchto poškozen a také žádný nemusil tuto obec opustiti.

Dnes již ale možno s radostí pozorovati mezi vojáky a místními občany vzájemnou sousedskou výpomoc, která s příjezdem našich rodin se ještě více projeví k prospěchu obojích.

V MNV — kde jsme po nějaký čas měli svého předsedu —, MRK a JSČZ jsme řádně zastoupeni a také jeden z nás zasedá v ONV.

S podzimními pracemi jsme byli včas hotovi a rovněž pro jarní osev máme půdu řádně připravenou. Nyní se jen těšíme na příjezd našich drahých z Volyně, jimž budeme moci zpřímá pohledět do očí a klidně říci: „Čekali jsme vás.“

Ve svém středu máme známého baletního mistra a režiséra p. Vladimíra Libovického, který si dobral řadu úspěchů doma i v cizině jak na poli kulturním a uměleckém, taktéž v odboji, do kterého se zapojil již v roce 1939 a vrátil se do vlasti jako příslušník 6s. západní armády. Usídlil se mezi námi a hodlá mimo své zaměstnání spolupracovat s námi kulturně ve prospěch naší obce.

Přejeme naší „Věrné stráž“ mnoho zdaru, aby se všech úkolů jí uložených čestně zhostila. My pak se své strany slibujeme jí přátelskou pomoc a podporu.

Holec.

Náš žalov. V obci Olbramovice okr. Moravský Krumlov konal se ve středu 5. března pohřeb navrátilivšího se volyňského krajanu Josefa Čurdy. Zesnulý byl nemocen ještě na Volyni a jeho nejvroucnějším přáním bylo složit své kosti v zemi otců. Dočkal se toho a na poslední cestě doprovodil jej přátelé a známí spolu s místními občany. Nad hrobem promluvil V. Hybler, který ve své řeči zhodnotil bohatou práci zesnulého na národa roli dědičné. Josef Čurda narodil se roku 1877 v Kupičově na Volyni a studoval teologii, máje dle přání být knězem. Rozhodl se však pro stav učitelský a v tomto oboru působil až do první světové války. Občané České Sklíně, Vilhelmovky, Hájenky a Nivy Žlučovské budou na něho dlouho vzpomínat, neboť byl nejenom dobrým učitelem,

Volyňským bratřím a sestřím, kteří trpí nedostatkem potravin, můžeme darovati kondenzované mléko a polévkové konzervy. Žádost podejte Kruhu přátel volyňských Čechů, přes Svaz Čechů z Volyně v Žatci.

Hlaste ihned Svazu Čechů z Volyně jména sirotků neb dětí, které přivezli příbuzní a jež jsou bez péče. Kruh přátel volyňských Čechů má možnost tyto umístiti v dětských domovech, kde se těmto dětem dostane řádné výchovy a vzdělání.

Tlumočníci polského jazyka. Veškeré polské doklady u nás musí býti překládány stálými přis. tlumočníky. Jsou to: Irena Ryšánková, Praha I, Bilkova 10, a Ing. A. Rezková, Praha II, Americká 42, dv. 27. S doklady do Prahy nejezděte, stačí poslati poštou doporučené.

Volyňské studující mládeži! Upozorňujeme volyňské studenty, kteří budou studovati v Žatci, že Kruh přátel může těmto poskytnouti ubytování (zatím 8) a příspěvek na stravu. Žádosti podejte Kruhu přátel volyňských Čechů přes Svaz Čechů z Volyně, Žatec, Šafaříkova ul. Přijati budou přednostně sirotci a nemajetní. Žádost nutno podati ihned.

Kruh přátel volyňských Čechů prosí. Prosíme pana Švajgra z Budek, pana Čapka a Koptu z Ludhardy, aby nám sdělili do Kruhu přátel volyňských Čechů, jak naložili se čtyřmi prapory SKM a has. sborů. Kruh přátel vol. Čechů, Žatec 199.

Vraťte nám! Na Podbořansko a Zatecko rozeslal Kruh přátel před rokem brožury Český Malín a Volyňští krajané. Knižečka tato jest rozebrána a Kruh přátel potřebuje tuto poslati do Ameriky volyňským krajanům. Kde jste ji nerozdali, pošlete nám ji do Žatce zpět na adresu: Kruh přátel volyňských Čechů, Žatec 199.

Hodně následování! Na svatbě por. Jaroslava Chudoby a Jaroslavy Opatové v Milostíně vybráno na popud J. Duška 3.370 Kčs na Malínský fond pro vdovy a sirotky po volyňských bojovnících. Největší dárcé Alexandr Macháček - 1.000 Kčs. Vřele děkujeme!

Z malínského fondu byly vyplaceny vdovám a studentům za poslední týden tyto podpory: studenti Žatec 1.800 Kčs, Augustinová 500 Kčs, Poležel 150 Kčs,

Rost. Kostka 150 Kčs, Urbanovičová 500 Kčs, Ludmila Kopecká 800 Kčs, Anna Marková 1000 Kčs, A. Rejsková 500 Kčs, Maibapková 500 Kčs. Celkem 5.900 Kčs.

Platy z Ameriky: J. Škrabal, New York 473 Kčs, Antonín Dudek, Kanada 1.718 Kčs, J. Dvořák, Minitonas, Kanada 287 Kčs a Joe Stojanský, Minitonas, Kanada 143,50 Kčs, Marie Pluhařová 1.560 Kčs. Celkem 4.181,50 Kčs. Zamořským krajanům vřele děkujeme!

Do Kanady. Do vlasti vrátivší se volyňští Češi bratřanci Josef Červenka a Josef Kaufman z Dolínky hledají svého strýce Vladimíra Červenku, který odejel roku 1930 do Kanady. — Josef Červenka, Srby 20, pošta Meclov, ČSR.

Hledáme Vladimíra Čapka, nar. 4. IV. 1920 v Sofijovce. Posledně byl viděn v Turecku při transportování do Anglie. O zprávu prosí Josef Čapek, Strojetice 88, p. Kryry, okres Podbořany.

Prosíme o zprávu, kde se nalézá: Zina Špejchalová, typografka z obce Olšanka, rayon Žitomír, Helena Gančevská, nar. 1927, z obce Mirhošť, rayon Dubno, Josef Kokeš, sazeč, Vilhelmovka, rayon Sinkievčovka. Pište na adresu: Kruh přátel volyňských Čechů, Žatec.

Kamarádi z Volyně, kteří jste znali Vladimíra Ptáčníka z Plzně a Jaroslava Bergera z Brna, jejichž poslední místo pobytu bylo na Ukrajině v obcích Sklíně Česká a Novosilky, podejte laskavě zprávu na adresu: Ptáčník, Plzeň, Sladkovského č. 66. Seběmenší zpráva pomůže k vypátrání.

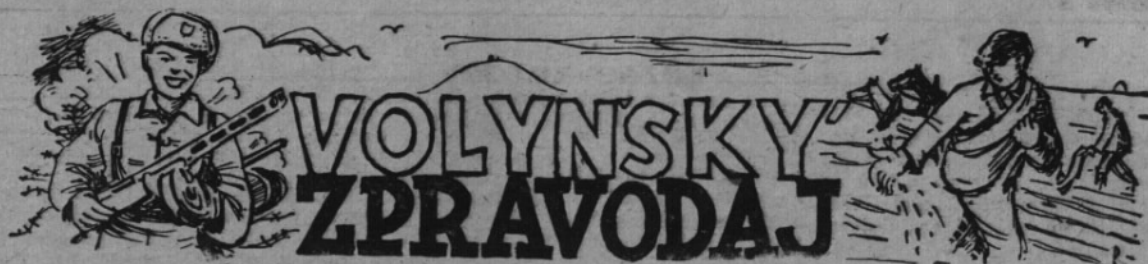
Upozornění! Všechny, kteří se přihlásili k návštěvě středních škol, upozorňujeme, že pro volyňské repatrianty, kteří budou studovati dále střední školy, jsou určeny Žatec a Podbořany. Pro žáky budou zřízeny ještě zvláštní kurzy. Podle sdělení ředitele reálného gymnasia v Žatci přihlásili se již někteří do školy a tuto až na sl. Zárybnickou dosud nenavštěvují. Jest v zájmu samotných volyňských žáků, aby co nejdříve se věnovali studiu a ihned do škol, kam se přihlásili, nastoupili.

V. K.

ale znamenitým vychovatelem a pracovníkem kulturním a osvětovým. Bratr Hybler rozloučil se se zesnulým za jeho odchovance a známé a jménem SČV poděkoval mu za vše, co pro naši menšinu vykonal. Smuteční obřad byl vykonán pravoslavným farářem z Kounic, jenž rovněž ocenil bohaté zásluhy zesnulého o naši menšinu a přál mu v zemi milované jím vlasti lehkého odpočinutí.

Hledá se Vladimír Justýn z Rovna, příslušník Svobodovy armády. Kdo by znal místo jeho pobytu, necht' to laskavě sdělit na adresu Jahoda Antonín, Podbořany, čp. 126.

Kerda Jaroslav hledá své demobilizační doklady, které ztratil 25. II. 1947 v Chrástanech pošta Krásný Dvůr.

Zprávy svazu

Reemigranti z Volyně, vyměňte si ihned poukázky na složené ruble u úřadoven Národní banky za česká potvrzení. Výplatu zálohy (3 Kčs za 1 Rb) bude provádět min. sociální péče v nejbližších dnech jen po předložení stvrzenek od národní banky. Výměnu potvrzenek provádějí níže uvedené úřadovny nár. banky: Banská Bystrica, Bratislava, Brno, České Budějovice, Hradec Králové, Cheb, Jablonec n. N., Jihlava, Karlovy Vary, Kolín, Košice, Krnov, Liberec, Ml. Boleslav, Nitra, Nové Plzeň, Podmokly, Praha, Prešov, Prostějov, Ružomberok, Sumpperk, Tábor, Teplice-Šanov, Trutnov, Uherské Hradiště, Ústí n. L., Varnsdorf, Znojmo, Zatec, Žilina, nebo tyto pobočky: Aš, Banská Štiavnica, Bělá pod Bezdězem, Benešov, Beroun, Bílina, Boskovice, Brandýs nad Labem, Broumov, Břeclav, Březnice, Čáslav, Červený Kostelec, Česká Lípa, Česká Skalice, Česká Třebová, Český Brod, Český Krumlov, Český Těšín, Dolný Kubín, Domažlice, Duchcov, Dvůr Králové nad Labem, Frenštát pod Rahoštěm, Frýdek, Frýdlant, Havlíčkův Brod, Hlinsko, Hlohovec, Hodonín, Holešov, Holice, Horažďovice, Hořice, Hranice, Hronov, Humenné, Humpolec, Chlumec nad Cidlinou, Choceň, Chomutov, Chotěboř, Chrudim, Jablonec n. Jiz., Jaroměř, Jičín, Jilemnice, Jindřichův Hradec, Kadaň, Karvinná, Kladno, Klatovy, Komárno, Kostelec n. Orl., Kralupy n. Vlt., Kraslice, Krásná Lípa, Kremnica, Kroměříž, Kutná Hora, Kyjov, Levice, Liptovský Svätý Mikuláš, Litoměřice, Litomyšl, Lomnice nad Popelkou, Louny, Lovosice, Lučenec, Malacky, Mariánské Lázně, Mělník, Městec Králové, Michalovce, Mikulov, Místek, Mnichovo Hradiště, Moravská Třebová, Moravské Budějovice, Most, Náchod, Napajedla, Nová Paka, Nové Benátky, Nové Město nad Metují, Nové Město nad Váhom, Nový Bydžov, Nový Jičín, Nymburk, Opočno, Pelhřimov, Piešťany, Písek, Poděbrady, Polička, Prievidza, Přerov, Příbram, Rakovník, Rokycany, Roudnice nad Labem, Rumburk, Semily, Skalica, Skuteč, Slaný, Soběslav, Spišská Nová Ves, Strakonice, Sušice, Svitavy, Tachov, Telč, Tišnov, Topolčany, Trenčín, Trhové Sviny, Tmava, Třebíč, Třeboň, Turčiansky Svätý Martin, Turnov, Uherský Brod, Úpice, Ústí nad Orlicí, Valašské Meziříčí, Vejprty, Velké Meziříčí, Volyně, Vrchlablí, Vsetín, Vysoké Mýto, Vyškov, Zábřeh, Zlaté Moravce, Zlín, Zvolen, Železný Brod.

Ruble, které zbyly reemigrantům z částek, ponechaných na cestovní výlohy a vojákům z gáže, přihlaste ve Svazu Čechů z Volyně v Žatci.

Hlášíme další transporty. 27. transport Luck-Bakovce 430 osob, 28.—29. transport Slavuta 88 osob, Novokrajev 224 osob, Dlouhé Pole 379 osob, 30. transport Roziště, Klevaň, Kiverce, Šepetovka 624 osob.

Na uvítací slavnosti v Chotiněvsi, kam přijeli borbátinští, bylo sebráno na účely SČV pro pod-

poru vdov a sirotek z Volyně 3.565 Kčs. Děkujeme!

Na svatbě br. Václava Viha v Droužkovicích bylo sebráno na podporu sirotek po padlých bojovnících z Volyně 2000 Kčs, pro tentýž účel na svatbě br. Václava Janouška v Droužkovicích 1500 Kčs a na přátelském večírku u br. Lešáka ve Staňkovicích 2.200 Kčs. Na účely SČV věnovali Volynští ze Sádku 1.100 Kčs. Všem dárcům srdečně díky.

Dr. Emil Doležal, který přijel s prvním transportem volyňských Čechů, nechtěl udá ihned svou adresu Svazu Čechů z Volyně v Žatci.

Kdo zná Bohdana Lysého aneb Evžena Lysého z obce Košláci, okr. Zbараž, nechtěl udá jeho místo pobytu na adr. Michal Poležaj, Bečov u Mostu.

Pražské zprávy: O organizaci odbočky Svazu Čechů z Volyně v Praze byla vám již podán zpráva. Tuto skutečnost potvrzuje oznámení v čísle 8 „Věrné stráž“. Fakt, že nám není možno jinak zjevně vystupovati, brzdí naši práci. Váš souhlas o doplnění stanov, vyjádřený článkem br. J. Duška „V organizaci síla“ přijali jsme s potěšením. Doufáme, že to se stane co nejdříve, abychom zdejší činnost rozvinuli plnou parou. Odbočka v Praze současně hlásí, že: 1. mezi svými členy uspořádala sbírku knih, která vynesla zatím 215 knih, 2. tyto knihy předala dne 9. března svými zástupci br. Ing. T. Holubovycem a br. J. Mecem shromažďovacímu středisku v Třemošné, 3. v nejbližší době hodlá provést sbírku knih na širší základně po celé Praze, pro ostatní střediska, 4. dne 18. března v sále Lékařského domu v Praze II, uspořádá Kulturní odbor závodní odborové organizace ROH telegrafního stavebního úřadu Prahavenkov „Písňový koncert“, jehož výtěžek bude věnován na zřízení knihovny pro volyňské Čechy, 5. v odbočce byly ustaveny tyto referáty: a) kulturně-propagační — br. arch. Václav Kučera, b) sociální — ses. Marie Dostálová, c) reemigrační — škt. Jaroslav Kozák, d) osldlovací — br. ppor. VI. Lešner, e) informační — br. Josef Havlíček, f) finančně-hospodářský — br. Jaroslav Mec. Odbočka v Praze žádá Vás zdvořile, aby podle možnosti v časopise „Věrná stráž“ bylo rezervováno místo pro zprávy pražské odbočky. Současně doporučujeme k uveřejnění připojená hlášení a zprávy odbočky v Praze. Odbočka v Praze má mezi svými členy řadu odborníků a nabízíme Vám v tomto směru své služby, jak to ostatně je naznačeno v článku br. J. Duška „V organizaci síla“, čís. 9 „Věrné stráž“. Chceme se všemi pracovati, udržovati spojení a své ústředí prosíme, aby Váš zástupce při příležitosti návštěvy Prahy naši schůzi navštívil. Praha zdraví Žatec. S krajanským pozdravem: Za přípravný výbor SČV odbočka v Praze Ing. Holubovyc, Jar. Mec.

Okresní záložna hospodářská v Žatci dovoluje si zdvořile sdělit, že u příležitosti sňatku p. por. Jaroslava Chudoby, redaktora „Věrné stráž“, věnovala na péči o sirotky po padlých volyňských bojovnících ve prospěch Malínského fondu 500 Kčs.

Matý OZNAMOVATEL

Blahopřání k jmeninám Josefu Fojtkovi, spolupracovníkovi našeho listu, a Josefu Kazdovi v Radčevsi a Josefu Hovorkovi, Josefu Novotnému, Josefu Kovandovi a všem volyňským Josefům a Pepičkům upřímně gratulujeme k jejich jmeninám.

Redakce a administrace.

DVOUČLENNÁ RODINA z Volyně přijme ihned pomocníci v domácnosti, do moderního bytu v Praze. Zvláštní pokoj pro sebe, ústřední topení, plynová kamna, I. poschodí. Napište na adresu: Věrná stráž, administrace, pod číslem 488.

Člen rodiny čs. vyslance ve Washingtonu p. Ant. Mach hledá svého otce Vladimíra Macha z obce Chomat, pošta Varkoviče, Volyň. Kdo může podat o hledaném jakékoliv zprávy, necht' tak laskavě učiní na adresu: František Koláček, Praha XIX, Švecova 16.

HLEDÁME. Kdo má jakékoli zprávy o Vladimíru Třeslerovi, Karlu Saltíkovi a Josefu Rutovi (z Volyně), necht' oznámi jejich adresu Josefu Kaufmanovi z Čiňová, Žabokliky u Žatce.

HLEDÁME. Josef Prušek, který se navrátil 8. března do naší republiky, hledá svého syna, který měl odejít z SSSR 3-4 dni po něm. Informace laskavě podejte na adresu Josef Prušek, Hevlin n. Dyji 65.

SEZNÁMENÍ. Jsem 22letý volyňský Čech a rád bych se seznámil s volyňským děvčetem anebo mladou volyňskou vdovou. Mám dobrou povahu a dobře řízené hospodářství. Děvče, které má zájem na korespondování, ať odepíše na adresu Věrné stráže, Žatec.

Zaměstnáme! Nádražní restaurace Žatec-město, náj. Voves, přijme ihned zaměstnance - zaměstnankyně restaurace za plat 1000—1200 Kčs se stravou. V létě mimo to možnost výdělků 60—80 Kčs denně. Volyňské ženy, hlase se!

Hledáme zaměstnání. Volyňský Čech 55 let starý, který zastával v Polsku a v SSSR místo účetního, hledá přiměřené zaměstnání v kanceláři. Nejraději v místě, kde by dostal do správy rodinný domek. Nabídky do admin. V. S., Žatec 199, značka: „Volyňák“.

HLEDÁ SE JOSEF OPOČENSKÝ, narozený roku 1910 v Arehtubinsku (SSSR). Roku 1939 byl odveden na Volyni do polské armády, načež se dostal do německého zajetí. Poslední zprávy o něm byly z Mokvína, kde byl zaměstnán jako šofér v továrně na papír. Kdo by o něm věděl, necht' podá zprávu redakci Věrné stráže.

Hledáme! Antonín Čurda, bytem v Svatavě 232, u Falknova nad Ohří, hledá Jaroslava Čurdu z Ozeráň u Lucka. Kdo ví něco bližšího, ať podá zprávu na uvedenou adresu!

Hledáme. Viktor Micevič hledá Ninu Leonděvu — před vojnou bydlela v Praze — a M. Micevičovou z Křemence na Volyni. Adresu oznamte Vojt. Hovorkovi, Žatec, Šafaříkova 95.

Přijmeme ihned

více soustružníků, elektrotechniků, svářečů, trézařů a větší počet zaučených hutních a pomocných dělníků

Nabízíme:

Mzdy podle zásluhy, závodní stravování, ubytování v místě nebo blízkém okolí

Nabídky řiďte na adresu:

SPOJENÉ OCELARNY
národní podnik
Chomutov, soc. pol. odbor

V Žatci, kde se budete cítit jako doma:

Restaurace

JOS. TABULKA „U POSTY“

Žatec, Masarykova 351 - Telefon 593

Snídaně, obědy, večeře, vyleželé pivo, výborné likéry, pokoje k přenocování

Až budete v Žatci, nezapomeňte přijít mezi své

Vítáme Vás milí krajané!

Nabízíme Vám svoje věrné a poctivé služby

„Budoucnost“ Rakovník
prodejny na Žatecku a Podbořansku

Místo dobrého jídla a pití

RESTAURACE
NA BATERII

ŽATEC, Tolstého třída

Tříletná rodina v Praze přijme ihned hospodyně aneb spolehlivou pomocnici v domácnosti. Zvláštní pokoj pro sebe - II. p. Nabídky na: Praha 31, pošt. schránka 99

HOTEL A RESTAURACE „U JELENA“

TOMASEVSKÝ JOSEF, LITOMĚŘICE, NÁM. Dr. E. BENEŠE 4, TEL. 165

Navštěvujte krajaňský podnik

Výborná dom. kuchyně - hostinské pokoje s ústředním topením - tekoucí teplá a studená voda - vzorná obsluha

Věrná stráž vychází jednou týdně. Vydává Svaz ČZV nákl. Družstva „Domovina“. Odpovědný redaktor Jaroslav Chudoba. Redakce: Žatec, Šafaříkova ul. 1646/50, telefon 365. Administrace: Žatec, Nádražní schody 199, telefon 628. Administrátor J. Dušek. Tiskne „Svoboda“, fil. v Žatci, telefon 374 a 390. Používání novinových známek povoleno ředitelstvím pošt a telegrafů v Praze. Čj. IA-Gze-2372-OB. Dohlédací poštovní úřad Žatec. Předplatné na rok 1947 je 120 Kčs. Konto poštovní spořitelny č. 14939 — Okresní záložna hospodářská Žatec.